

KULTURNI OBZORNIK

Jože Karlovšek: Slovenski domovi

V Ljubljani 1939. Str. 192. Slik 165.

Pisatelj je javnosti dobro znan, saj je izdal leta 1935 knjigo »Slovenski ornamenti« v zgodovinskem razvoju, leta 1937: »Slovenski ornamenti« v ljudskih in obrtniških izdelkih, leta 1938 »Umetnostna obrt« v splošnem razvoju in v našem slogu. Zdal pa je izdal novo knjigo: »Slovenski domovi«.

Po pesniškem predgovoru nas pisatelj opozarja na način, kako so različne kulturne dobe vplivale na slovenski dom.

Na sedaj slovenskem ozemlju so nekdanj prebivali razni narodi, ki so si napravljali različne domove: v paleolitik, neolitik, v bronasti, železni in rimski dobi. Konec 6. stoletja so se Slovenci naselili v naši sedanji domovini. Kakšni so bili njih domovi? Najstarejši spomini so gradišča, nekatera so pa bila ostanki prejšnjega rodu. Pozneje so gradili lesene kočice; kjer pa ni bilo dosti lesa, pa tudi kamnite hiše. Važno urediše je bila peč. Streha je bila sedlasta, dvostranska in ne preveč strma. Glavno sobo so imenovali »hišo«, dokaz, da je bil to prvotno glavni prostor v hiši. Veča je bila prostornejša. Vhod s ceste je bil v vežo, iz te pa v »hišo«. Po kuriščih se razločujejo hiše po posameznih delih slovenskega ozemlja. Polagoma se je hiša širila in dobivala več prostornin: stranske sobe, kuhinjo, šrambe, hlev in naposled tudi nadstropja. Gradivo hiš je bilo stoletja les, in sicer mehki: smrekov, borov, macesnov, ali trdi les: hrastov, kostanjev, bukov.

Na severovzhodu so stavili in stavijo še danes hiše iz ilovice, samo temelj je zidan. Tem hišam pravijo »nabijance« ali »nabojnice«. Stene omejuje šele po preteku enega leta, ko so že popolnoma suhe. Ko jih pobelijo, so take hiše videti, kakor zidane.

Zidane hiše so skušali okrasiti z različni členi. Lepo se podajajo okviri vrat in oken, pred vrati stopnice, pravi med hišno belino, navadno rumeni. Na Gorenjskem so nekatero hišo čedno poslikane z obrabi in pasovi v obliki cvetnih vencov ali s pasovi geometričnih oblik; včasih srečamo tudi figuralne slike Zvečičarja, Marije, sv. Florijana, sv. Janeza Nepomuka. Nekatero zidano hišo v Zadrvlju so okrašene tudi s štukom. Nekaj hiš je zidanih iz dvojnega gradiva. Prvi del hiše je iz lesa, drugi zidan; ali pritišče zidano, nadstropje leseno. V novjšem času hiše večinoma zidajo zaradi varnosti pred ognjem, in sicer iz opek, mnogo manj iz kamna; le temelj je navadno kamnit, če ne iz betona.

Strehe so srednje nagnjene. Naklon znaša 40 do 45 stopinj, kar najbolj ustreza našemu podnebnju in čutu. Strehe imajo pogostoma znaten napušč,

da varuje hodnike ali po njim stranjene predmete, n. pr. vozove, poljske orodje itd. Za strešni krov uporabljajo na podeželju slamo ali škodlje; v novjšem času pa skoro povsod opeko, ki štiti hišo pred požarom.

Pravi okras hišam so okna z lepimi kamnitimi okviri ali z barvastimi obročki; okna sama pa so si umetno izdelano omrežje iz kovanega železa.

Notranjost hiš je na podeželju ohranila skozi stoletja skoro nespremenjeno obliko. V kotu je »bohkov kot« s križem in podobami, večkrat tudi s cveticami. V prekatnici stoji peč, z zapečkom in klopmi; nad vrati je polica za majolike in drugo posodje; na steni sloni ura, na tleh ob stenah pisane skrinje, postelje, zibka, večkrat lepo okrašena.

Hiša je namenjena praktičnim potrebam; polagoma so jo pa začeli krasiti, da ustreza tudi lepocutju. V baroku se je slovenska hiša, posebno alpska, razcvetela do estetske lepote.

Higienski zavod v Ljubljani se trudi, da odpravi napake in škodljive strani naših domov in opozarja, naj bi prostori ne bili pretesni, premalo zračni, vlažni; da bi bila tla suha, kanalizacija dobro izpeljana, prezračevanje primerno, pregrevanje zadostno in da bi se mesto navadnih ognjišč povsod vpeljali železni štedilniki, odpravila pa drevesa približno hiš, ker delajo senco in povzročajo vlogo.

Novodobni stavbarji skrbijo, da so okna večja, sobe svetle, zunanje stene bolj gladke, sicer pa da bi se slog hiš prilagodil kolikor mogoče slovenskemu izročilu in okusu.

Tako smo na kratko povzeli vsebino te knjige. Pisatelj pravilno omenja: Slovenska hiša priča o kulturni stopnji, gospodarskem življenju in lepotnem pojmovanju našega ljudstva. — V stavbarstvu smo dosegli sicer lepe uspehe, vendar ne smemo pozabiti, da dajmo svoji hiši z novimi tehničnimi, socialnimi in higijenski pridobitvami tiste lepe občutne oblike in tisto domačnost, ki jo imajo stari slovenski domovi.

Pisatelj meni, da imamo Slovenci svoj izrazni slog, ki se bistveno razlikuje od drugih slogov. Nastal je v začetku naše bitnosti ter se razvijal do sedaj z našim dejanjem in nehanjem vred. V tem slogu se zrcali stvariteljski duh slovenskega naroda, ki je gradil že od začetka svoje domove tako, kakor se mu je zdelo, da bodo najboljše ustrezali življenjskim potrebam v njegovi deželi.

Knjiga je pisana jasno in z ljubeznijo do predmeta. Mnogi slikopisne posamezne oddelke. Sodim, da moramo biti pisatelju hvaležni za to lepo in poučno delo.

V. Steeka.

Letošnje balkanske igre v Atenah — štart za 5000 m. Tekalci od leve na desno: Maurapostolos (Grčija), Košir, Kotnik (Jugosl.), Maksud (Turčija), Dinu, Kristea (Romunija), Velkopulos (Grčija), Mustafa (Turčija).

ŠPORT

Predzadnji dan X. balkanskih iger

Atene, 7. okt. 1939.

Slabo razpoloženje jugoslovanskih lahkoatletov na X. balkanskih igrah, se je danes pokazalo v svoji največji obliki. Odpovedali so skoro vsi, celo tisti, ki so imeli največ izgledov za prva mesta. Naskok 5 točk, ki ga je imela Grčija do danes, je še znatno povečala, tako, da izgleda stanje po današnjem dnevu takole: Grčija 62, Jugoslavija 40, Romunija 26, Turčija 22.

Maloprijetno se je pričelo današnje tekmovanje s predtekom na 200 m. V prvi skupini je Jugoslavijo zastopal Stevanovič. Zmagal je Grk Lambrakis s časom 23.5.

V drugi skupini je brez najmanjšega napora zmagal naš Kling s časom 23.6.

Syllas — zmagovalec v metu diska

Burno pozdravljen od občinstva s kljici Syllas, Syllas... je stopil v krog, postal nekaj časa in že je zletel disk daleč preko meja ostalih. Vse naravnost zadivi s svojimi naglimi obrati. On spada v resnici med najboljše svetovne metalce! Tudi njegov današnji met 50.11 m je odličen mednarodni rezultat! Tudi Floros ima nekaj posebnega v svojih obratih. Tudi našemu Kovačeviću se je z zadnjim metom posretilo priboriti 1 točko, kajti rezultat 42.625 m je ravno zadostoval za četrto mesto.

Skok v daljavo je bila zopet disciplina, v kateri so nas naši zastopniki več kot razočarali. Jugoslovanski rekorder Lenert se je komaj prerinil na tretje mesto s skokom 677 cm. Lazarevič je bil neverjetno slab, prišel ni niti do 650 cm. Zmagal je Romun Stovk 683 cm.

Predteki na 400 m, bi bili kmalu za nas usodni. V prvem predteku so se srečali Grk Mantikas, naš Skušek, Romun Mavesuc in Turek Melih. Skušku se je noga že prvi zapreki zapletala in takoj je bilo videti, da bo predla trda.

Toda sreča v nesreči! Turk Melih se spotalne, seveda pade, poskuša vstati, toda ne more. Skušek — ne bodi len — in hitro naprej! Tako je bil Mantikas 58.2, Mavesuc 59.2, Skušek pa je šel 59.3. V drugem predteku se je Ehrlich za Grkom Skiadosem 57.00 sekund, prerinil v finale s časom 59.4.

Slab uspeh naših na 5000 m!

65 sekund je pokazala stoparica po prvem krogu, to naj predvsem pripomni! Kot vedno, je bil tudi tukaj Dinu Kristea tisti, ki je vlek vse ostale. Naša dva, Košir in Kotnik sta se močno držala poleg obeh Grkov Velkopulosa in Maurapostolosa. Tempo vodečih je jel nenadoma upadati dočim jih je zadnja skupina hitro dohitela, da so bili po 1500 m že blizu skupaj! Vedno bolj je zaostajal Košir, kateremu nikakor ni šlo in je bilo že po 2500 m jasno, da nima več izgledov in pri 3000 m je izstopil! Kotnik se je boril tedaj sam naprej. Bil je celo še predzadnji rundo na vodstvu, toda moč so ga prisilile, da je moral popustiti, isto tako kot tudi Kristea, katerega je Maurapostolos prehitel 300 m pred ciljem. Dosegel je nov balkanski rekord s časom 15:34.6! (Prejšnji: Ivo Krevs 15:39.4) tretji je bil Kotnik 16:10.

Finale 200 m so skoraj prinesel Turkom dvojno zmago. Tik pred ciljem jim je to preprečil naš Kling, ki je bil drugi z rezultatom 23.3. Zmagal je simpatični Turek Muzafer 23.00 sekund. Ta tek spada tudi med mnoga presenečenja!

Zob za zob!

Tišina je vladala v Stadionu, ko so startali finalisti na 400 m čez zapreke. Na vodstvu se je držal Mantikas; za njim pa so šli Skušek, Ehrlich, Skvdanos, Mavesuc in Kiss. Vse je šlo lepo do 7 zapreke, ko je doletela Skuška ista usoda kot v predtekmovanju Meliha! Sicer je tek nadaljeval, toda kaj ima od 6 mesta? Drugo čudo je bila zmaga Maurapostola nad Mantikasom! V dvijemc finišu ga je prehitel tik pred ciljem in dosegel čas 54.9, Mantikas pa 55 sekund.

800, 400, 200, 100 m se imenuje balkanska štafeta, ki se je vršila kot zadnja disciplina današnjega dneva. 800 m tek je bil zastopan po Naberniku, ki je imel hudo borbo z Grkom Stnatakosem, ki je premagal celo Gorška. Tudi on mu je moral kapitulirati, kar je bilo seveda odločilno za končno stanje. Klinar je na razdalji še nekoliko izgubil, predal Eadonjiču ta pa Stevanoviču, ki je prišel v cilj drugi, z rezultatom 3:28.8. Zmagala je Grčija v času 3:27.6.

Tako se danes nismo postavili preveč odlično, kajti forma naših lahkoatletov je momentalno brezupna in bomo morali biti tudi letos zadovoljni samo z drugim mestom!

Bo-Jan.

Lahkoatletska lista svetovnih rekordov

V nemškem strokovnem atletskem listu »Der Leichtathlet« je objavljena lista svetovnih lahkoatletskih rekordov. Lista je sicer privatnega značaja, vendar je našo kulturno ter največji propagator tega plodnega zamenjavanja najrazličnejših kulturnih vrednot, ki jih nam more posredovati francoska beseda.

dar je zelo zanimiva, saj se skuša z njo pokazati svetovni kar najbolj pravilno sliko svetovnih rekordov v lahki atletiki. Lista je tem popolnejša, ker obsega celo rezultate, katerih mednarodna atletska zveza še ni priznala. To velja za naslednje rezultate: 400 m, 800 m, 5000 m, 10.000 m, 25.000 m, 4 krat 1500 m, met kopja, med kladiva pri moških in 80 m zapreke, skok v višino, skok v daljavo, 4 krat 200 m, ter 3 krat 800 m pri ženskah. Te svetovne rekorde mora priznati še mednarodna lahkoatletska zveza; če bo vse priznala, je seveda drugo vprašanje. Sedaj si pa oglejmo še to najnovejšo, zaenkrat še neoficielno listo:

Tekli:

100 m 10,2 Jesse Owens (USA).
200 m 20,3 Jesse Owens (USA).
400 m 46,0 Rudolf Harbig (Nemčija).
800 m 1:46,6 Rudolf Harbig (Nemčija).
1000 m 2:23,6 J. Ladoumègue (Francija).
1500 m 3:47,8 J. Lovelock (Nova Zelandija).
2000 m 5:16,8 A. S. Romany (USA).
3000 m 8:14,8 G. Höckert (Finska).
5000 m 14:08,0 Taisto Mäki (Finska).
10.000 m 29:52,6 Taisto Mäki (Finska).
20.000 m 1:04:00,2 J. C. Zabala (Argentina).
25.000 m 1:21:07,0 E. Tamila (Finska).
30.000 m 1:40:57,6 José Ribas (Argentina).
1 ura 19,210 km Paavo Nurmi (Finska).

Zapreke:

110 m 13,7 Forrest G. Towns (USA).
200 m 22,6 J. Owens (USA).
400 m 50,6 Glenn Hardin (USA).

Štafeta:

4×100 m 39,8 USA (Owens, Metcalfe, Draper, Wykoff).
4×200 m 1:25,0 Stanford Univ. USA (Kneubuhl, Hissermann, Malott, Weiershauser).
4×400 m 3:08,2 USA (Fuqua, Ablovich, Warner Carr).
4×800 m 7:35,2 USA (Schwarzkopf, Cochran Rideout, Beetham).
4×1500 m 15:54,8 Finska (Salovaara, M. P. Salovaara, Sarkama, Hartikka).

Skoki:

v višino 2,07 m Cornelius Johnson (USA) Davis Albritton (USA).
v daljavo 8,13 m Jesse Owens (USA) William Sefton (USA).

s palico 4,54 m Carl Meadows (USA).
troskok 16,00 m Naoto Tajima (Japonska).

Meti:

Disk 53,10 m Willi Schröder (Nemčija).
Kopje 78,70 m J. Nikkanen (Finska).
Krogla 17,40 m Jack Torrance (USA).
Kladivo 59,00 m Erwin Blask (Nemčija).
Deseterboj 7,900 točk Glenn Morris (USA).

ZENSKE:

Tekli:

600 m 7,3 Stella Walasiewicz (Poljska).
100 m 11,5 Helen Stephens (USA).
200 m 23,6 Stella Walasiewicz (Poljska).
800 m 2:12,4 Z. Koubkova (Češkomoravski protekt).

Zapreke:

80 m 11,3 C. Testoni (Italija).

Štafeta:

4×100 m 46,4 Nemčija (Albus, Krauß, Dollinger, Dörfeldt).
4×200 m 1:45,3 Nemčija (Albus, Dörfeldt, Voigt-Müller).
3×800 m 7:22,6 Francija (Lucas, Vincent, Fize).

Skoki:

Višina 1,66 m D. Odam (Anglija).
Daljavo 6,12 m Chr. Schulz (Nemčija).

Meti:

Kopje 46,74 m N. Gindele (USA).
Krogla 14,38 m Gisela Mauermaier (Nemčija).
Disk 48,31 m Gisela Mauermaier (Nemčija).
Petoboj 418 točk Gisela Mauermaier (Nemčija).

Svetovno smučarsko prvenstvo

Svedski »smučarski general« Sixtus Jansson je pred kratkim izjavil, da se bodo svetovna smučarska prvenstva v Rjukanu izvedla po programu brez vsake omejitve. Udeležba bo najbrž omejena samo na Svedsko, Norveško, Finsko, in morda na Ameriko, Švico, Italijo in Panamo. Jansonu se namreč zdi nemogoče, da bi se mogli vzdržati športni etiki z državami, ki so v vojnem stanju.

Vesti športnih zvez, klubov in društev

SK Ljubljana. Drevi ob 19 strogo obvezno sestane vseh aktivnih nogometašev v klubskem tajništvu. Beethovenova 9-1. Vsi in točno!

Smuška telovadba, ki jo priredi Slovensko planinsko društvo pod vodstvom smučarskega učitelja G. Černiča, se prične drevi ob 19 v telovadnici II. drž. realne gimnazije na Poljanah. Vhod iz Strosmayerjeve ulice. Začetniki in tudi izkušeni smučarji naj se udeležujejo smučarskih gimnastičnih vaj, ki so neobhodno potrebne, preden se prične smučanje po prostornih smučarskih. Udeleženci naj prinesejo s seboj telovadne čevlje in primerno obleko za telovadbo. Prijave se sprejemajo tudi ori telovadbi od 19 dalje.

K Leharjevi opereti

»Kjer škranček zvrzoli«

Premiera bo drevi v režiji Zupana pod taktirko Zebreta.

Lehar, ki ga imenuje svetovna kritika »kralja operete« je komponist ljubkega dela »Kjer škranček zvrzoli«. Prvotni slovenski naslov tega dela je bil »Škrančkov gaj« — zakaj, tega danes nihče ne ve, kajti v opereti ni nikjer govora o kakem gaju. Gotovo se spominja občinstvo tega dela tudi iz filma, kajti pred nekaj leti so ga predvajali z Marto Eggertovo v glavni vlogi. Seveda je bilo delo prirejeno za film in je bilo le malo podobno prvotni opereti.

Ta opereta kaže vse znake stare, solidne tvorbe, v kateri se ni vladala plaža, kjer so kipele še melodije z invencijo resničnega čustva, kjer je bilo vse od libreta pa do glasbe delano z navdihom, ki poraja umetniško vredno stvar in ne z mislijo na dobiček. Tako nosi to Leharjevo delo na sebi pečat ljubeznive preprostosti, izvirajoče iz glavnih nositeljev dejanja, ki so z grudo zraskli ljudje in uspevajo samo tam, kjer škranček zvrzoli. V dotiku z velemestnim življenjem in ljudmi pa izgube svo vedrost. Poštenost preprostosti, svežost čustev kmečkih ljudi, njihov sočni humor in dovpt dajajo operetnemu dejanju blesek prisrčnosti in nam približajo kmečkega človeka, da ga moramo vzljubiti.

Že ponovno smo imeli priliko spoznati v Dragu Zupanu režiserja, ki ima veliko smisla za te zahteve operete in ki zna vdihniti dejanju toploto in prisrčnost. Tokrat bo imelo naše občinstvo priliko pozdraviti po daljšem času na našem odru zopet Jelko Iglitčev, članico mariborskega gledališča, ki je stopila pred nekaj leti ko debutantka prvič na naš oder in se je uveljavila ko darovita začetnica. V teku časa si je pridobila v Mariboru veliko znanja, tako da bo njen nastop za naše občinstvo prav prijetno presenečenje. Drugo glavno vlogo bo pela Vidalyjeva, ki se je tudi že izkazala v opereti.

Zakaj nastopiti v glavnih vlogah operni pevki? Prvič, ker zahteva Leharjeva glasba resničnih pevki in ker je težnja direktije dati svojemu občinstvu dela v čim boljši zasedbi. Izmed dam sodeluje tudi Barbičeva, v kateri smo se naučili ceniti uporabno operetno moč. Poleg tenorista Sancina in Pečka, ki odtehtata vsak svoj del, bomo pozdravili tokrat v opereti Janka in zopet Zupana v partiji Pala — paradni vlogi komika.

Ljudski oder. — Št. 1. letnik VII. — Že sedmo leto izhaja revija »Ljudski oder«, ki ima namen, prinesiti v naš narod nov način skupinskega igranja ter zopet naturalistično igranje nadomestiti s pravim ljudskim etosom in pravo ljudsko skupnostjo, predvsem pa s farno skupnostjo, ki naj bo matica slovenskega katoliškega igranja. Tako hoče ta revija sodobnemu materialističnemu kolektivnemu teatru, kakor se širi po svetu, postaviti po zgledu francoskih in flamskih katoličanov katoliški množični teater, kjer ne bi prišel tako do veljave princip »gledaliških zvezd«, temveč ideja, kateri se povsem podredi človeška osebnost. Tak teater je v tesni zvezi s katoliškim cerkvenim letom, ter je prav ta revija tudi urejena tako, da nudi za vsak letni čas dovolj gradiva za prireditve pravega duhovnega občestva, fare. V sedmih letih je ta ideja že tako uspešna, da imajo prav skupinske, množične igre med našim ljudstvom velikanske uspehe ter skuša že vsak kraj dobiti svoje specifično ljudsko igro. Visek pa je bil dosežen letos za časa kongresa v igro »O kraljestvu božjem«, kjer je nastopal ves narod v vlogi vsega sveta ter njegovih idejnih borb med Kristusom in Hudičem, med otroci teme in luči. Zato tudi reprodukcije te prireditve oživljajo to številko ter tvorijo njeno največjo privlačnost,

obenem pa afirmacijo množičnega ljudskega igranja.

»Ljudski oder« je dobil letos novo obliko, ki jo je izdelal akad. slikar Sl. Pengov v smislu njegovega duha. Za uvod je urednik ponovil nekaj osnovnih smernic, ki naj vodijo vse izbiratelje igerskih snovi za določen čas. Ta številka obsega snov za igranje po naših odrih v času adventa. Vsekakor je urednik »Ljudskega odra« ter njegovo glasilo prineslo duhovno revolucijo v naše ljudsko igranje ter ga postavilo povsem na nov duhovni temelj. Zato zdaj urednik naproša avtorje, naj se posvetijo temu načinu pisanja iger ter naj sodelujejo pri novem igranju, kakor sodelujejo drugod po svetu najodličnejši katoliški pisatelji ob preroditvi ljudskega odra. Po uvodnem članku sledi vodilo naše igralske družine, kjer se napoveduje nova katoliška-igerska skupina, ki bo v smislu katoliške akcije ponesla novo igro po slovenski deželi. Take družine imajo tudi drugi narodi in želimo samo, da bi ji uspelo preobraziti tako človeka kakor tudi obličje ljudske igre. Niko Kuret piše članek »Po stadionski igrici«. Nato se revija pokloni prvemu slovenskemu dramatskemu pisatelju Linhartu ob 150 letnici vprizoritve prve slovenske igre »Zupanove Mleke« 28. dec. 1789. Janko Moder prevaja iz flamskega članka o govornem zboru ter množičnem gledališču, ki ga je pisal Jožef Boon, C. SS. R., v katerem je podana ideološka smer tega načina igranja. N. K. je priredil po J. Danemarijerju pot podoba iz časa priganjanja katoličanov v Mehiki pod naslovom »Življenje za Kristusa Kralja«. Severin Šali je prevlel Brochetov misterij v enem dejanju »Smrti ne ubežiš«. Davorin Petančič je spisal igrico v štirih podobah s prologom in epilogom ter štirimi povabilo o »Spiritisitih«, ki bo miselno gotovo zanimiva. Po teh prispevkih sledi poglavje: »Prizorišček«, kjer R. R. govori o inscenaciji po naših ljudskih odrih, ki je gotovo potrebna preureditve in poenostavljenja. Posebna opazka o naših domovih je na mestu, kjer je prikazan doslej najidealnejši slovenski ljudski dom po načrtih Plečnikove šole v Radečah pri Zidanem mostu. I. P. I. je napisal nekaj misli k mariborskemu festivalu narodnih obrednih prizorov in plesov. V kroniki obdeluje Janko Moder igro »O kraljestvu božjem« na Stadionu, kakor tudi D. Petančič, ki daje svoje pripombe. Za naše odre bo prišlo prav opozorilo na zakon o zaščiti avtorskih pravic, ki ga je izdal Zdravko Novak, ocenil pa Tone Röger. Povsem novo, a pri nas zanemarjeno področje, pa se uvaja z lutkarskim oddelkom v reviji, kjer je razložen lutkarski program ter tudi ponazorjen z različni podobami. Opisane so stare igre za ročne lutke (Gašperček). J. D. je ocenil igre v slovenskem radiu 1. 1938-39. Poleg lutkarstva je tudi na novo vpeljana rubrika, posvečena filmu, kjer je podan nekaj program filmov v Ljubljani ter ocena filma z moralne in umetniške strani. Prav ta rubrika je velike vrednosti, saj doslej nihče ni svetoval našim podeželskim ljudskim društvom, kakšne filme naj si nabavljajo, da ne bodo škodovala svojem namenu. — Po vsem tem stopa »Ljudski oder« v sedmo leto z izgrajenim programom ter ga vsem našim ljudskim odrom, kakor tudi vsem, ki jih zanimajo odrski problemi, najtopleje priporočamo.

Fr. Sturm: Francosko-slovenski slovar. Snopič 2. — Univ. prof. Sturm nadaljuje z izdajo svojega velikega francosko-slovenskega slovarja, o katerem smo na tem mestu ob priliki prvega snopiča govorili ter ga vsem stanovom najtopleje priporočili. Ta drugi snopič obsega besede od »alurec« do »audi-multer«, tako v prvih dveh snopičih, ki obsegata str. 164. Še ni končana niti prva črka »A«. Vse to dokazuje obširnost in temeljitost tega podjetja, ki bo gotovo v čast mladi slovenski romanistiki. Jasno je, da mora najprej pripraviti tla s popolnim slovarjem, šele potem se more razmahniti in širiti ter rasti. Ta veliki Francosko-slovenski slovar izhaja četrtno ter stane snopič 60 din. Ko bo celota v rokah Slovencev, kar bo gotovo trajalo nekaj let, bomo Slovenci bogatejši za eno leksikografsko monumentalno delo, ki bo za dolgo časa najtesnejša vez med fran-